

mate (*I Cor. xiii*); at in illa cœlesti Hierusalem videre facie ad faciem caminus est, inestimabiliter magnum æterni amoris incendium est. Hominis quatuor inconsumptibilia fomenta hæc. « Propter quem omnia, et per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctor salutis eorum per passionem consummatus est (*Hebr. ii*). » Nonne istorum consideratio sive frequens meditatio, quemdam facit amoris ignem in ista Sion? In primis de eo quod primum positum est, « propter quem omnia, » interrogo, nonne dum istud consideras, nonne ex subjacente fidei scintilla suscitatur in te lucida jucundæ dilectionis flamma? Quid enim? Pater optimus, dum unicum in secreto sui pectoris haberet Filium, thesaurizare voluit illi thesauros auri et argenti, lapidumque pretiosorum, et omnis bonæ suppellectilis, ædificare palatium regni, cunctaque providere ministeria regalis curiæ, exercitum copiosum, familiam numerosam, duces, præfectos, tribunos ac centuriones, servos et ancillas, seu clientes, ac ministros, qui pulchra varietate distincti, astarent ei sedenti in medio ipsorum, ac deservirent in ordinibus suis.

Idcirco fecit hæc omnia, cœlum et terram, cœlum invisibile replens angelorum agminibus, terram autem tot et tantis humanæ creaturæ generationibus in quibus sumus et nos. Quis ad hæc non respondeat, quia vel sola causa hæc magnam dilectionem exigit, magnæ nos illi dilectionis ac devotionis debitores facit. Adde quod secundo loco dictum est « per quem omnia. » Omnia enim « per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil (*Joan. i*). » Si omnia utique per

A ipsum inter omnia. Adde quod tertio loco dictum est, « qui multos filios in gloriam adduxerat. » Unus enim et solus ipse Dei Filius erat, sed noluit solus remanere, imo voluit multos fratres habere, quos et ante omnia sæcula sibi conformes facere, id est, in gloriam filiorum Dei adducere prædestinaverat (*Rom. viii; Tit. i*). Adde quod illum optime decebat, quia, cum periissent in Adam tot filii Dei, fratres sui, ipse auctor salutis eorum per passionem consummatus est. Quanta dilectione digna sunt hæc? Nimirum propter hæc non diligere illum, nimis ingratitudinis est, summa nequitia est. Quasi ligna hæc sunt, subjecta semperque subjicienda in altari, ad nutriendum sanctæ hujus dilectionis seu justis amoris ignem, sicut in sancta et mystica lege scriptum est : « Ignis in altari semper ardebit, quem nutriet sacerdos, subjiciens mane ligna per singulos dies et imposito holocausto desuper, adolebit adipem pacificorum (*Levit. vi*). » Ignis est iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari. Et nunc quidem in Sion, id est, in præsentī Ecclesia, sicut jam dictum est, dilectio hæc sive amor iste ignis est, sed nondum tantus, ut caminus jure dici possit. Caminus illic erit, ubi præ magnitudine amoris, et torrente voluptatis illi beatæ Hierusalem, 699 scilicet, sanctorum atque electorum omnium universitati, nihil aliud quam Deum cogitare aut respicere vacabit. Holocausta super hunc ignem, et adipem pacificorum, laudes et gratiarum actiones erunt, a quibus nunquam cessare poterunt. Nam « beati, qui habitant in domo tua, Domine, in sæcula sæculorum laudabunt te (*Psal. lxxxiii*). » Amen.

HYMNUS SIVE ORATIO RUPERTI

AD SANCTUM SPIRITUM

Cujus mentionem facit in libro duodecimo, qui decantari potest sicut et hymnus ille :
Veni, Creator Spiritus, etc.

Deus meus et Dominus,
Tu es, o sancte Spiritus,
Arma mea, scutum meum,
Veni in adjutorium,
Tu Patris indulgentia,
Tu vera Christi charitas,
Ex te fuit consilium
Salvationis hominum
Traxisti de cœlo Deum,
In uterum femineum.
Tu es amor, per quem Deo
Conjuncta est nostra caro.
Fecisti domum corporis
In matre Filio Dei,
Septem columnis editam
Per septiformem gratiam.
Virga Jesse flos ortus est

D
Super quem requiesceres.
Cum tuis septem oculis
Unus lapis apparuit.
Tot cornibus, tot oculis
Præmuniens Agnum Dei.
Opponis hunc in prælio
Urso, leoni, colubro.
Et sicut mori voluit,
Nos quoque doces commori,
Dum vivos aqua sepelis,
O artifex mirabilis,
Pro sepulturæ triduo
Fit trina rei mersio,
Ut mortuus obruitur,
Ut resurgens egreditur,
O Deus, nostris aurbus
Audivimus, Patres nostri

Opus, quod operatus es,
 Annuntiaverunt nobis.
 Dum processisti igneis
 In linguis a throno Dei,
 Ut terra cœlum fieret,
 Ut dii essent homines.
 Tonant ergo miraculis,
 Verbis pluunt cœli novi.
 Quam terra bibens pluviam
 Novam concepit gratiam
 Inde per orbem geniti
 Adoptionis filii,
 Abba Pater in te Deo
 Clamamus, sancte Spiritus.
 Magnæ sunt istæ, Domine,
 Tuæ misericordiæ
 Quæ spem meam reficiunt
 Ut invocem nomen tuum.
 O fidei signaculum,
 Advocate fidelium,
 Lux ignis et fons luminis,
 Audi vocantem et veni,
 Vides vim mei frigoris,
 Scis glaciem mei cordis,
 Sed aspira, Paraclete,
 Si flaverit fluent aquæ,
 Mel optimum, vinum bonum,
 Hoc vile reple vasculum,

A

Et erit vas in gloria,
 Quanquam testa sit lutea
 Ignis Dei quo angelus,
 Et qui homo est et Deus.
 Stans juxta aram, aureum
 Repleverat thuribulum,
 Purifica preces meas,
 Incensa mea concrema,
 Ut ascendat ante Deum
 Fumans odor aromatum,
 Da oculos ut videam
 In maxilla Leviathan,
 Foramen armillæ Dei,
 Maria per quod exiit.
 Dux bone, præbe validum
 Compunctionis gaudium
 Quo castra pœnitentium
 Regno Dei vim faciunt,
 Te duce Patris facies
 Et Filii videnda est,
 Et tu ab illis profluus
 Fons vitæ pacis fluvius.
 Et nunc tibi pio Deo
 Et pio sit laus Domino,
 Et gratiarum actio,
 Cum Patre et cum Filio.
 Amen.

B

INDEX RERUM ET VERBORUM.

Revocatur lector ad numeros crassiores textui insertos.

A

Aaron fuit typus Christi, 589.
 Abacuc, id est *luctator*, 259. Abacuc loquitur in persona Christi, 259.
 Abdias tempore Helisæ fuit, 163. Abdias interpretatur *aerzus Domini*, 163. Abdias quinquagenarius Ochozias fuisse putatur, 599.
 Abel primus pœnitentium, 85.
 Abigail festucam eiecit de oculo David, 625.
 Abire est recedere a Deo, 660.
 Abisac Sunamitis significat fidem, 417, 418.
 Abraham fuit primus prophetarum, 7. Abraham et David humilitas commendatur, 382. Abraham caro de petra unde excisi sumus, 165. Abraham non habuit litteras, sed primus fuit Moses, qui illas accepit, 365. Abraham, Isaac et Jacob pauperes fuerunt, 598. Abraham sacerdos fuit, quod primogenitus Thare, 565. Abraham primus juravit, 609.
 Absalon suspensio fuit figura suspensionis Judæorum inter cœlum et terram, 672.
 Absconditur peccatum, quando nulla confessionis voce aperitur, 83. Abscondita Esau sunt spiritualia sacramenta legis et prophetarum, 167.
 Abundantia signatur per aquas, 247
 Abyssus dedit vocem, 281. Abyssus dicitur profunditas avaritiæ, 150.
 Accedere ad prophetissam apud Esaiam, 5.
 Accipere faciem in lege, est præclara Christi facta contemnere, et minora Moïsi approbare, 366.
 Acervus viginti modiorum Christus est, 703.
 Achur furatus de anathemate cuius typum gessit, 21.
 Accubitus regis est sinus Patris, 381.
 Adam peccando perdidit fidem, spem et charitatem,

181. Adam et Eva fuerant causa quod omnes descendimus in *Ægyptum*, 346. Adam non fuit formatus in paradiso, 402. Primi et secundi collatio, 591. Adam et Eva prius tentaverunt Deum, quam Deus illos, 664. Non peccante etiam Filius Dei homo fieret, 696.
 Adamantis duritiam habuerunt Judæi, 534.
 Adolescentula dicitur anima quæ ad timorem non pervenit, 416, 376.
 Adorandus est Deus in spiritu et veritate, 575.
 Adulatores non habent in prædicando potestatem, 627.
 Adulteri voluntas damnatur, 607.
 Adventus Christi, 134. Adventus Christi prædicat præcipue Jobel, 89. Adventus Christi primus fuit, sicut sibilus auræ tenuis, 11. Adventus iste pacificus arcum et gladium conterens, 22. Adventus uterque Domini Judæis fuit in damnationem, 142. Primus signatur per leonem, secundus vero per ursum, 142. Adventum Christi impediuntibus comminatur Deus, 252. Secundum desiderant sancti, 267. Est ædificatio domus Dei, 304. Adventum Christi quasi domum ædificaverunt Patres antiqui, et nos illum ædificamus quoties legimus librum generationis Christi, 305. Dilatus fuit propter peccatum originale et actuale, 386. Adventus Christi dilationem fecit paries inimicitiarum, 386. Duo adventus Christi significantur per percussionem alarum, alteram ad alteram, 691.
 Adversarius veritatis dicitur Ephraim, 86. Adversarii fidei triplices, 294. Adversarii Ecclesiæ, Judæi, hæretici et pagani, 294.
 Ægyptus invocare, et in Ægyptum converti, et in Ægyptum reverti differunt, et sunt peccati incrementa, 58. Significat mundum e quo vocat Deus suos, 577. Spiritualis infernus est, 578